

[Bøgholm.]

bestanden betragtes som almindelig fiskebestand og falde uden for denne lov. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om det ikke er en rigtig betragtning.

Det andet spørgsmål er et spørgsmål om navnlig § 4. Det ligger jo sådan, at vi ikke udvider den danske suverænitet til at gælde hele den del af kontinentalsoklen, som vi så at sige har fået herredømmet over, om man vil bruge det udtryk, men at vi kun ønsker at udøve suverænitet dér, hvor der er tale om anlæg, herunder kan også høre skibe, eller hvor der er tale om sikkerhedsområder. Det er for så vidt ganske klart, men det hedder i § 4, og det er også en nødvendig paragraf:

„Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte særlige regler om sikkerhedsforanstaltninger ved oprettelse og drift af de anlæg, der er nævnt i § 3, stk. 1, om nedlæggelse af rørledninger og kabler samt om foranstaltninger til hindring eller afhjælpning af forurening.“

Nu vil jeg gerne spørge ministeren, om man ikke som en slags analogislutning ud fra § 3 set i forhold til § 4, hvor der også tales om, at der kan klages til ministeren, må gå ud fra, at hvis der skal finde en domsforhandling sted, da må denne finde sted for dansk ret og ikke for international ret. Det er de to spørgsmål, jeg gerne vil have lov til at stille den højtærede justitsminister.

Ib Thyregod: Som hr. K. Axel Nielsen allerede har været inde på det ved sin gennemgang af forslaget, står lovforslaget i nær forbindelse med den i 1963 af folketinget behandlede konvention om kontinentalsoklen, som blev ratificeret, og det centrale i lovforslaget er, at staten nu tillægges retten til naturforekomsterne i kontinentalsoklen og kan meddele tilladelse til udforskning af naturforekomsterne og kan meddele tilladelse til optagning af de materialer, som tidligere har været udnyttet, f. eks. ral. Herved står forslaget i forbindelse med det tidligere af trafikministeren fremsatte forslag netop med raloptagning for øje. Endelig er der spørgsmålet om udnyttelse af nye forekomster — det vil jo i særlig grad være olieforekomster — hvortil der kræves en

særlig bevilling efter reglerne for udnyttelse af Danmarks undergrund.

Det er mulighederne, som foreligger, og det er en naturlig ting, at staten får højhedsretten over det område, der her er tale om, og omvendt, som det er sket, kan give de nødvendige bevillinger og tilladelser dels til udforskning og dels til udnyttelse af de forekomster, der kan være. Fiskeriets interesser er varetaget efter min opfattelse fuldt tilstrækkeligt gennem forslaget dels ved afgrænsningen af de forskellige fisk, som udskilles af forslaget, og dels ved reglerne om sikkerhedszoner, som ikke på nogen måde kan belaste fiskeriet.

Jeg vil gerne nævne et specielt spørgsmål i forbindelse med forslaget, nemlig dette, at forslaget, som det fremgår, også omhandler Grønland. Nu er det sådan, at man i Grønland allerede er begyndt i det små på minedrift; endnu er man ikke nået længere end til, at man har fået gennemført brydning af forskellige smykkesten, og der er oprettet et særligt selskab i Julianehåb, som tager sig af smykkesten og smykker, som fremstilles på grundlag af disse særlige sten, som findes på Grønland, og som faktisk kun findes på Grønland og et enkelt andet sted i verden. Men det er klart, at der er muligheder, som vi har set det i Amerika, i Canada, i Alaska, og at der også er muligheder for, at der kan findes olie på Grønland enten i landområderne eller i kontinentalsoklen.

Disse spørgsmål har givet anledning til en del betæneligheder på Grønland, idet man netop i forbindelse med spørgsmålet om Danmarks tilslutning til fællesmarkedet har rejst det spørgsmål i grønlandske aviser, om det er rimeligt, hvis Danmark bliver medlem af fællesmarkedet, at stater inden for fællesmarkedet og firmaer herfra efter reglerne om fri etableringsret kan etablere sig på Grønland for at udnytte disse forekomster.

Det er i klar grønlandsk interesse, at grønlænderne gerne selv vil være med i udnyttelsen af de forekomster, i det øjeblik de findes. Jeg har forstået det sådan, at regeringen er opmærksom på dette spørgsmål. Man har allerede ved ansøgningen til fællesmarkedet også her i sidste omgang taget forbehold med hensyn til Grønland, og jeg har forstået det således, at regeringen